

РЕШЕНИЕ

№ 1255

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 30.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7470** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Л. – М. В. Б. Г., с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 2, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 22-0328-000015/06.06.2022 г., издадена от Б. В. Б., полицаи към ОДМВР - П., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на Л. – М. В. Б. Г. е наложена ПАМ за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в несъответствие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Според жалбоподателя, неправилно административнонаказващият орган е приел, че към момента на извършване на полицейската проверка на В. Л., същата е била неправоспособна. Моли се заповедта да бъде отменена. Представя писмена защита. Претендира присъждане на разноските по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, чрез адвокат П. поддържа жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка на 04.06.2022 г., в 10:05 часа е установено, че В. Л. в [населено място], [община], с посока на движение от [населено място] до към

[населено място] е управлявала лек автомобил „М. Ц220 Д“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Л. – М. В. Б. Г., без да притежава СУМПС и никога не е притежавала. Съставен е АУАН сер. ГА № 595354/04.06.2022 г.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 22-0328-000015/06.06.2022 г., издадена от Б. В. Б., полицаи към ОДМВР – П..

По делото са представени като доказателства: АУАН ГА № 595354/04.06.2022 г. /лист 11 от делото/; заповеди за компетентност на издателя на акта; справка-картон на водача /лист 14 от делото/, НП от 20.06.2022 г. (л. 12). и др.

С цел изясняване на обстоятелствата по делото по искане на жалбоподателя в съдебно заседание от 30.01.2023 г. е разпитан свидетеля Х.. От обясненията му се установява, че не познава лично жалбоподателя, но казва, че си е бил харесал авотомобил от автокъща и отишъл да я купува, но тя била капарирана. Няколко седмици по – късно му се обадили по телефона и му заявили, че колата, която бил харесал се продавала от новия си собственик и ако иска може да я закупи. По - нататък разказва, че се е видял с Л. – жалбоподателя, взел е колата, за да я изпробва преди да я закупи и лицето В. е била с него, която е негова позната и приятелка. Взел е колата от автокъща, находяща се на „Околовръстен път“ на С., около Ринг мол. Разходил е колата извън С. и е дал на В. да я кара и да си каже мнението. След това ги спрели полицаи и той разбрал, че В. няма книжка. Обяснява, че го е возила много пъти с нейната кола.

Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съгласно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно нормата на чл.172, ал.1 от ЗДвП / в актуалната й редакция / принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2.“а“, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи / чл.165, ал.1, т.1 от ЗДвП/. По делото е приложена Заповед №313з-362/28.02.2022 г. на директора на ОД на МВР П., с която са определени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5 б „а“ и т. 6 и т. 7 от ЗДвП, а и видно от т. 1.7. това са полицейските инспектори, командирите на отделения, старши полицаи и полицаите от звената „Патрулно постова дейност“ е РУ при ОДМВР – П.. /лист 10 от делото/.

Съдът приема, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, в изискуемата форма и със съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването на същата, поради което не страда от пороци, водещи до нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя, че тъй като не е предоставял процесния лек автомобил на лицето В. Л., не следва да бъде наказан. Напротив, жалбоподателят

като собственик носи обективна и безвиновна отговорност за това, че е допуснал употребата на собственото му МПС в разрез със законните правила и изисквания и с поведението си е създал възможност това да се случи. Относимата разпоредба за налагане на ПАМ не съдържа изискването собственикът на МПС да е предоставил управлението на МПС на друго лице, както е при нормата на чл. 171, т. 2, б. „м)“ от ЗДвП. Следователно, за да се наложи ПАМ на основание чл. 171, т. 2а, б. „а)“ от ЗДвП, е необходимо да се установи единствено, че МПС е управлявано от лице, което не притежава СУМПС. Обстоятелството, че нарушението, чието преустановяване се цели, е извършено от трето лице, не променя извода, че адресат на превантивната ограничителна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а)“ от ЗДвП е собственикът на МПС. Производството по налагане на административно наказание е различно по вид и правни последици от производството по налагане на принудителна административна мярка, като авторът на нарушението не е непременно и субект на принудителната административна мярка. В случая актът е съставен срещу трето, защото именно то е извършител на нарушението по чл. 150 от ЗДвП, но мярката е приложена спрямо жалбоподателя, защото той е собственик на процесното МПС. Наличието или не на противоправно поведение от негова страна е без правно значение, защото законът не се интересува от вината му при налагане на ПАМ. Решаващото в случая е, че собственото му МПС е управлявано от лице, което не притежава СУМПС, което обстоятелство в условията на обвързана компетентност задължава административния орган да издаде процесната заповед, без да има възможност на преценка дали да я издаде или не.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Предписанието на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установено управление от водач, който не притежава съответното свидетелство за управление на МПС или няма правоспособност да управлява МПС. Настоящият състав намира, че са налице материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ от процесния вид.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че В. В. Л., е управлявала описаното МПС, като при извършената от органите проверка на полиция, при РУ Р., ОДМВР П. не е разполагала със СУМПС. Това обстоятелство се потвърди и от свидетелски показания от 30.01.2023 г., където свидетелят заявява, че при извършена проверка на полиция свидетелят Х. е разбрал, че В. няма книжка, както и

от справка за нарушител/водач видно от която е, че В. Л. е държала изпит на 15.07.2022 г. и на 20.07.2022 г. е издадено първоначално СУМПС, т.е. малко повече от месец след извършване на нарушението. Това обстоятелство е установено и в съставения на лицето акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който съгласно чл. 189 от ЗДвП се ползва с презумптивна доказателствена сила по отношение на съдържащите се в него фактически констатации. Няма спор и по отношение на това, че Л. не е собственик на караното МПС, а такъв е Л. – М. В. Б. Г., спрямо който е приложена мярката по чл. 171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП. При тази фактическа обстановка прилагането на принудителната административна мярка в пълна степен съответства на материалния закон.

Мярката по чл.171 т.2а, б.,а“ от ЗДвП се налага винаги в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неспособни лица да управляват МПС в защита на значимия обществен интерес от охрана на безопасното движение по пътищата.

С оглед на гореизложеното, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК съдът намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

По отношение на разноските:

От ответника не се претендират разноски, поради което такива не следва да му се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 7 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. – М. В. Б. Г., с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 2, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0328-000015/06.06.2022 г., издадена от Б. В. Б., полицаи към ОДМВР - П., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на Л. – М. В. Б. Г. е наложена ПАМ за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: